

Väljaandja:
Akti liik:
Teksti liik:
Redaktsiooni jõustumise kp:
Redaktsiooni kehtivuse lõpp:
Avaldamismärge:

Põllumajandusminister
määrus
terviktekst
01.01.2021
Hetkel kehtiv
RT I, 04.11.2020, 39

Marutaudi tõrje eeskiri

Vastu võetud 20.11.2000 nr 67
[RTL 2000, 120, 1876](#)
jõustumine 26.11.2000

Muudetud järgmiste aktidega

Vastuvõtmine	Avaldamine	Jõustumine
17.08.2001	RTL 2001, 104, 1435	01.09.2001
06.07.2009	RTL 2009, 57, 830	20.07.2009
02.12.2009	RTL 2009, 92, 1333	18.12.2009
17.12.2009	RTL 2009, 96, 1425	01.01.2010
04.07.2011	RT I, 07.07.2011, 4	10.07.2011
20.06.2014	RT I, 28.06.2014, 60	01.07.2014
28.11.2017	RT I, 06.12.2017, 1	01.01.2018, määruse tekstis asendatakse läbivalt tekstiosa „Veterinaar- ja Toiduameti kohaliku asutuse juht” tekstiosaga „Veterinaar- ja Toiduamet” vastavas käändes ning tekstiosa „Veterinaar- ja Toiduameti kohalik asutus” tekstiosaga „Veterinaar- ja Toiduamet” vastavas käändes
22.03.2018	RT I, 29.03.2018, 1	01.04.2018
05.12.2019	RT I, 11.12.2019, 4	14.12.2019
26.10.2020	RT I, 04.11.2020, 1	01.01.2021, tekstis asendatud läbivalt sõnad „Veterinaar- ja Toiduamet” sõnadega „Põllumajandus- ja Toiduamet” vastavas käändes.

Määrus kehtestatakse «[Loomatauditõrje seaduse](#)» paragrahvi 43 lõike 2 alusel.

1. peatükk ÜLDSÄTTED

§ 1. Marutaudi määratlus

(1) Marutaud e marutõbi on püsisoojaste loomade ja inimese äge surmaga lõppev viirushaigus, mille tekitajaks on *Lyssavirus* perekonna RNA-viirus, mis levib peamiselt haige looma sülje sattudes haava hammustuse tagajärjel. Haigus võib levida ka vigastatud naha või limaskestast saastudes haige looma süljega.

(2) Marutaudile on vastuvõtlikud kõik püsisoojased loomad. Linnud haigestuvad harva. Eestis on viiruse reservuaariks looduses punarebased ja kährikkoerad, koduloomadest haigestuvad sagedamini kassid ja koerad.

(3) Marutaudi inkubatsiooniperiood on 14 ööpäevast kuue kuuni või pikem (keskmiselt 4–8 nädalat). Marutaudi nakatunud loom võib viirust levitada kuni kümme päeva enne kliiniliste tunnuste ilmnemist. Pärast kliiniliste tunnuste ilmnemist sureb loom kümne päeva jooksul.

(4) Kliiniliselt avaldub marutaud kahes põhivormis – agressiivse ja vaigse marutaudina. Mõlema vormi puhul ilmnevad kesknärvisüsteemi kahjustuse tundemärgid, käitumishälbed, salivatsioon, neelu ja skeletilihaste halvatus.

(5) Enim ohustatud loomaliikidel kulgeb marutaud järgmiselt:

1) koeral esineb sagedamini marutaudi agressiivne vorm. Haigus algab looma käitumise muutumisega: erutus- ja depressiooniseisund vahelduvad kiiresti; isu väheneb, tekib isuväärastus (koer närib ja neelab mittesöödavaid esemeid) ja neelulihaste osaline parees, mille tagajärjeks on neelamistakistus ja tugev salivatsioon. Kuni kolme päeva pärast algab haiguse erutusstaadium, kus loomal tekivad raevuhood, mille käigus ta ründab valikuta loomi ja inimesi. Ühtlasi võib koer lahti pääsesdes rännata pikki vahemaid. Haiguse kolmandat staadiumi iseloomustab halvatus levimine skeletilihastele ja asfüksianähud, millele järgneb surm hingamislihaste halvatus tagajärjel. Haiguse vaigse vormi puhul agressiivsus puudub, loomal tekivad kiiresti halvatusnähud, misjärel ta sureb;

2) kassil areneb sagedamini marutaudi agressiivne vorm. Haiguse kulg on sarnane koeral esinevaga. Haiguse algstaadiumis on kassile iseloomulik püüd peituda. Agressiivses staadiumis kass ründab ohvrit hammustades ja küünistades;

3) veisel ilmnevad kliinilised tunnused alguses ebamääraste sedehyäirete ja intensiivse salivatsioonina. Mõne päeva möödudes tulevad esile kesknärvisüsteemi häired – ülierutuvus ja ehmumine tugevate helide peale. Loom muutub rahutuks, kaabib maad ja puskleb. Tüüpilise tunnusena teeb loom sageli roojamis- ja urineerimiskatseid, seistes selg küürus, sabajuur üles tõstetud. Lahtipääsemisel ründab loom ettejäävaid objekte peaga. Marutaudi vaigse vormi puhul võivad esmased tunnused kiiresti muutuda üldiseks halvatusseks;

4) lambal ja kitsel kulgeb haigus sarnaselt veisega;

5) hobusel sarnaneb haiguse kliiniline pilt teetanusega. Hammustuse piirkond kiheleb, loomal tekivad neelamishäired, ta ründab kehaga ruumi piirdeid. Surm saabub mõne tunni jooksul pärast lamamajäämist;

6) seal kulgeb haigus tavaliselt agressiivse vormina. Siga on erutatud ja jookseb sulus ringi. Emis sööb ära põrsad;

7) rebasel ja kährikul esineb põhiliselt haiguse agressiivne vorm. Kesknärvisüsteemi häired ilmnevad esmalt orientatsiooni ja inimese pelguse puudumisena. Loomad võivad liikuda inimasulatesse ja tungida ka hoonetesse, rännata ettejäävaids mets- ja koduloomi. Inimese provotseerimatut ründamist täheldatakse üliharva;

8) ilvesel kulgeb haigus sarnaselt teiste lihasööjatega. Eestis on esinenud marutaudis ilvese rünnet sõidukile ja inimesele;

9) nahkhiirele on iseloomulik üksinda ringilendamine päevasel ajal. Seejuures on lend sageli koordineerimatu, nahkhiired võivad lennata majadesse. Halvatusnähtude ilmnemisel jäävad nahkhiired paigale ja püüavad peituda.

§ 2. Marutaudi esinemisest ja selle kahtlusest teavitamine

(1) Loomade ebaloosuliku käitumise või teiste marutaudile iseloomulike tunnuste esinemise korral on loomapidaja kohustatud sellest viivitamatult teavitama veterinaarjärelevalveametnikku.

[RT I, 11.12.2019, 4- jõust. 14.12.2019]

(2) Veterinaararst on kohustatud marutaudi esinemise või selle kahtluse korral sellest viivitamatult teavitama Põllumajandus- ja Toiduametit.

[RT I, 29.03.2018, 1- jõust. 01.04.2018]

(3) Metslooma tungimisest inimasulasse, samuti metslooma ründest koduloomale või inimesele tuleb viivitamatult teavitada tema äraolekul Põllumajandus- ja Toiduametit.

[RT I, 11.12.2019, 4- jõust. 14.12.2019]

(4) Marutaudi diagnoosiv laboratoorium on kohustatud marutaudi esinemisest või selle kahtlusest viivitamatult teavitama Põllumajandus- ja Toiduametit.

[RT I, 29.03.2018, 1- jõust. 01.04.2018]

(5) [Kehtetu -RT I, 29.03.2018, 1- jõust. 01.04.2018]

(6) Inimese ja marutaudis või marutaudikahtlase looma kontaktist peab Põllumajandus- ja Toiduamet teavitama viivitamatult Terviseametit.

[RT I, 06.12.2017, 1- jõust. 01.01.2018]

2. peatükk DIAGNOOSIMINE

§ 3. Diagnoosimise meetodid

Marutaudi diagnoositakse kliiniliste tunnuste alusel ja laboratoorselt viiruse antigeenide tuvastamisega ajukoest tehtud puutepreparaatidest immunofluorestsentsmeetodil või viiruse isoleerimisega nakatunud looma ajukoest rakukultuurides või katseloomadel.

§ 4. Marutaudi laboratoorne uurimine

(1) Marutaudi uuringuid teevad Veterinaar- ja Toidulaboratoorium ning volitatud laboratoorium, kellel on akrediteeritud analüüsimetoodika marutaudi diagnoosimiseks.
[RT I, 28.06.2014, 60- jõust. 01.07.2014]

(2) Laboratoorsel uurimisel juhendatakse Rahvusvahelise Episootiate Büroo (*Office International des Epizooties*, OIE) ja Maailma Tervishoiuorganisatsiooni juhistest.

§ 5. Uurimismaterjali võtmine ja saatmine laboratoorseks uuringuks

(1) Uurimismaterjali laboratoorseks uuringuks võtab veterinaararst.

(2) Laboratooriumi uurimiseks saadetakse looma peaju või pea, väikeloomade puhul võib saata ka terve korjuse. Peaju hävimise korral tuleb uurimiseks saata kaelalülid koos seljaajuga.

(3) Proovide laboratooriumisse transportimisel võib veterinaararst kasutada loomapidaja või mõne teise isiku abi, olles teda eelnevalt instrueerinud ohutusnõuetest.

(4) Marutaudis ja marutaudikahtlase looma ning tema korjusega ümberkäimisel, uurimismaterjali võtmisel ja laboratooriumi saatmisel tuleb järgida kõiki vajalikke abinõusid inimese nakatumise ja keskkonna viirusega saastumise vältimiseks.

3. peatükk ENNETAMINE

§ 6. Marutaudi ennetamine

Marutaudi ennetamine seisneb haigusest ohustatud koduloomade vaksineerimises, samuti marutaudi leviku tõkestamises nende metsloomaliikide vaksineerimisega, kes on looduses peamiseks viiruse reservuaariks.

§ 7. Koerte ja kasside vaksineerimine

(1) Loomapidaja peab tagama temale kuuluvate kasside ja koerte vaksineerimise.

(2) Esimest korda vaksineeritakse koeri ja kasse 3–4 kuu vanuselt. Edaspidi vaksineeritakse loomi vaktsiiniga kaasasolevas infolehes toodud juhiste kohaselt ja sagedusega, kuid mitte harvemini kui 24 kuu möödumisel viimasest vaksineerimisest.
[RTL 2009, 57, 830- jõust. 20.07.2009]

(3) Jahikoera esmakordsel viimisel metsa või seadmisel olukorda, kus ta võib kokku puutuda metsloomaga, peab koera vaksineerimisest olema möödunud vähemalt 30 päeva.

(4) Loomi vaksineerivad veterinaarjärelevalve ametnikud, volitatud veterinaararstid või veterinaararstid.
[RTL 2009, 57, 830- jõust. 20.07.2009]

(5) Veterinaararst peab marutaudivastaste vaksineerimiste arvestust ja annab vaksineerimistest aru Põllumajandus- ja Toiduametile korras, mille kehtestab Põllumajandus- ja Toiduameti peadirektor.

(6) Lõikes 4 nimetatud isik väljastab pärast looma vaksineerimist loomapidajale vaksineerimist tõendava dokumendi, millel märgib ära looma vaksineerimise kuupäeva ning vaktsiiniga kaasasolevas infolehes toodud juhiseid arvestades looma kordusvaksineerimise tähtaja. Kui looma kohta on väljastatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 576/2013 lemmikloomade mittekaubandusliku liikumise kohta, millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 998/2003 (ELT L 178, 28.06.2013, lk 1–26), kohane identifitseerimise dokument, tehakse asjakohane märge sinna.
[RT I, 28.06.2014, 60- jõust. 01.07.2014]

(7) Loomapidaja säilitab lõikes 6 nimetatud dokumenti kuni looma järgmise lõike 2 kohase vaksineerimiseni.
[RTL 2009, 92, 1333- jõust. 18.12.2009]

(8) Lõikes 4 nimetatud isik vaksineerib kassi või koera esimesel võimalusel, kui ta tuvastab, et loom on vaksineerimata või looma kordusvaksineerimise tähtaeg on möödunud.
[RTL 2009, 92, 1333- jõust. 18.12.2009]

§ 8. Põllumajandusloomade vaktsineerimine

(1) Metsakarjamaadel ja metsaga piirnevatel karjamaadel karjatatavate põllumajandusloomade vaktsineerimine on soovitatav.

(2) Põllumajandus- ja Toiduametil on õigus tema poolt määratletud ohustatud tsoonides korraldada põllumajandusloomade kohustuslik vaktsineerimine selleks ettenähtud vahendite arvel.

§ 9. Tegutsemisjuhised marutaudi ennetamiseks metsloomadel

(1) Kui veterinaarjärelevalve ametnik saab teada teadmata põhjusel surnud metslooma korjusest, võtab ta vajadusel proovid marutaudi uuringuks ja saadab need laboratooriumisse.
[RT I, 29.03.2018, 1- jõust. 01.04.2018]

(2) Metslooma korjus tuleb hävitada veterinaarjärelevalve ametniku ettekirjutuse kohaselt. Korjuse hävitab omal kulul maa valdaja, kelle maalt see leiti, koostöös kohaliku omavalitsuse üksuse, Keskkonnaameti ja jahipidamise õigust omava isikuga.
[RT I, 04.11.2020, 1- jõust. 01.01.2021]

(3) Metsloomade tehistingimustesse toomisel on:

1) metslooma tehistingimustesse tooja (edaspidi *huvitatud isik*) kohustatud sellest eelnevalt teavitama Põllumajandus- ja Toiduametit. Kui eelnev teavitamine ei ole objektiivsetel põhjustel võimalik, teavitatakse Põllumajandus- ja Toiduametit viivitamatult pärast looma tehistingimustesse toomist;

2) Põllumajandus- ja Toiduamet kohustatud määrama veterinaarjärelevalve ametniku, kes viib läbi looma kliinilise läbivaatuse;

[RT I, 29.03.2018, 1- jõust. 01.04.2018]

3) huvitatud isik on kohustatud looma 30 päevaks isoleerima veterinaarjärelevalve ametniku poolt heaks kiidetud paika ning viivitamatult teavitama veterinaarjärelevalve ametnikku kõigist looma tervisehäiretest.

[RT I, 29.03.2018, 1- jõust. 01.04.2018]

(4) Metsloom, kellel avastatakse teadmata päritoluga puremisjälgi, määratakse hukkamisele. Kui hukkamine ei ole lubatud või õigustatud, isoleeritakse loom kuni kuueks kuuks.

[RTL 2009, 57, 830- jõust. 20.07.2009]

§ 10. Metsloomade vaktsineerimine

Metsloomade suukaudse vaktsineerimise korral määrab Põllumajandus- ja Toiduamet kindlaks vaktsiiniga peibutussööda levitamise piirkonna, aja ja viisi.

§ 11. Marutaudi episootilise olukorra seire

(1) Marutaudi episootilise olukorra seiret korraldab Põllumajandus- ja Toiduamet.

(2) Seireuringuid teeb Veterinaar- ja Toidulaboratoorium.

(3) Uuringute arvust ja tulemustest teavitab Veterinaar- ja Toidulaboratoorium Põllumajandus- ja Toiduametit üks kord kvartalis, välja arvatud positiivsed juhud, millest tuleb teavitada viivitamatult.

4. peatükk TÕRJE

1. jagu Tõrjemeetmete rakendamine

§ 12. Tõrjemeetmete rakendamine

(1) Marutaudi tõrjemeetmete rakendamist korraldavad veterinaarjärelevalve ametnikud.
[RT I, 29.03.2018, 1- jõust. 01.04.2018]

(2) Marutaudikahtlasest loomast või loomast, keda on purenud marutaudikahtlane või teadmata seisundis loom või kellega on marutaudikahtlane loom kokku puutunud, teada saamise korral on veterinaarjärelevalveametnik kohustatud viivitamatult minema looma asukohta, kontrollima tema seisundit ja rakendama vajalikke meetmeid nakkuse leviku tõkestamiseks.

[RT I, 29.03.2018, 1- jõust. 01.04.2018]

(3) Marutaudikahtlaseks loetakse loom, kellel esinevad marutaudile iseloomulikud kliinilised tunnused, sealhulgas ebaloomulik käitumine. Marutaudikahtluse püstitab veterinaararst ja kinnitab veterinaarjärelevalve ametnik.

2. jagu

Meetmed kassi või koera marutaudi haigestumisel või selle kahtlusel

§ 13. Rakendatavad tõrjemeetmed

(1) Marutaudi kahtlane kass või koer tuleb isoleerida vähemalt 14 päevaks aiaga piiratud alale või eraldi kinnisesse ruumi veterinaarjärevalve ametniku korralduste kohaselt.
[RT I, 29.03.2018, 1- jõust. 01.04.2018]

(2) Kui kassil või koeral diagnoositakse marutaud kliiniliste tunnuste alusel või loomapidaja ei suuda tagada looma ohutut isoleerimist või loomapidajat ei suudeta kindlaks teha, siis teeb veterinaarjärevalve ametnik ettekirjutuse looma kohustuslikuks hukkamiseks. Looma nõuetekohase hukkamise korraldab veterinaarjärevalve ametnik.
[RTL 2009, 57, 830- jõust. 20.07.2009]

(3) Kui loomal marutaud 14 ööpäeva jooksul kinnitust ei leia, võib veterinaarjärevalve ametnik pärast looma läbivaatust ja vajaduse korral vaktsineerimist tema isolatsioonist vabastada.
[RT I, 29.03.2018, 1- jõust. 01.04.2018]

§ 14. Marutaudis ja marutaudi kahtlase looma hukkamine ja uurimismaterjali saatmine laboratooriumisse

[RTL 2009, 57, 830- jõust. 20.07.2009]

(1) Marutaudis ja marutaudi kahtlane kass või koer tuleb hukata pead kahjustamata.
[RTL 2009, 57, 830- jõust. 20.07.2009]

(2) Hukatud loomalt, samuti isolatsioonis oleku ajal surnud loomalt võtab uurimismaterjali ja saadab selle laboratooriumisse veterinaarjärevalve ametnik.
[RT I, 29.03.2018, 1- jõust. 01.04.2018]

(3) Pärast uurimismaterjali võtmist tuleb looma korjus põletada.

3. jagu

Meetmed põllumajanduslooma marutaudi haigestumisel või selle kahtlusel

§ 15. Rakendatavad tõrjemeetmed

(1) Marutaudi diagnoosimise korral karja ühel loomal peab veterinaarjärevalveametnik karja ülejäänud loomad läbi vaatama, leidmaks marutaudile iseloomulike kliiniliste tunnuste või puremisjälgedega loomi.
[RT I, 29.03.2018, 1- jõust. 01.04.2018]

(2) Veterinaarjärevalve ametnik peab tegema ettekirjutuse kõigi marutaudis loomade kohustuslikuks hukkamiseks.
[RTL 2009, 57, 830- jõust. 20.07.2009]

(3) Pärast uurimismaterjali võtmist tuleb looma korjus kohe põletada või matta veterinaarjärevalve ametniku ettekirjutuste kohaselt.

(4) Marutaudi kahtlased loomad tuleb isoleerida vähemalt 14 päevaks aiaga piiratud alale või eraldi kinnisesse ruumi veterinaarjärevalve ametniku korralduste kohaselt.
[RT I, 29.03.2018, 1- jõust. 01.04.2018]

(5) Kui nakkusallikas ei ole teada, võib veterinaarjärevalve ametnik määrata kogu ülejäänud karja vaktsineerimisele.
[RT I, 29.03.2018, 1- jõust. 01.04.2018]

§ 16. Karjale kohaldatavad kitsendused

(1) Kitsendused karjale kehtestab ja lõpetab Põllumajandus- ja Toiduamet kirjalikult.

(2) Karjale, kuhu kuuluval loomal on diagnoositud marutaud või esineb marutaudikahtlus, tuleb kehtestada järgmised kitsendused:

- 1) teise karja üleviimise keeld kuni kitsenduste lõpetamiseni;
- 2) looma toiduks kasutamise eesmärgil tapmise keeld kuni kitsenduste lõpetamiseni;
- 3) toorpiima ja sellest valmistatud toodete toiduks tarbimise ja müügi keeld kuni kitsenduste lõpetamiseni.

4. jagu **Marutaudikahtlus metsloomal**

§ 17. Rakendatavad tõrjemeetmed

(1) Kahtlaselt käituvaid metsloomi tuleb üritada hukata veterinaarjärevalve ametniku korralduste kohaselt looma pead kahjustamata ja saata uurimismaterjal paragrahvi 4 lõikes 1 nimetatud laboratooriumisse. Pärast uurimismaterjali võtmist tuleb metslooma korjus kohe põletada või matta veterinaarjärevalve ametniku ettekirjutuste kohaselt.

[RT I, 29.03.2018, 1- jõust. 01.04.2018]

(2) Veterinaarjärevalve ametnik koostöös Keskkonnaameti ja jahipidamise õigust omav isikuga selgitab võimalusel välja lõikes 1 nimetatud metslooma liikumistrajektoori ja selle, kas ta on purenud kodulooma või inimest.

[RT I, 04.11.2020, 1- jõust. 01.01.2021]

5. jagu **Marutaudihaige või -kahtlase looma poolt pureda saanud ja sellise loomaga kokku puutunud looma suhtes rakendatavad meetmed**

[RTL 2009, 92, 1333- jõust. 18.12.2009]

§ 18. Meetmed vaksineeritud kassi või koera pureda saamisel marutaudihaige või -kahtlase looma poolt

(1) Kui marutaudikahtlane loom on purenud nõuetekohaselt vaksineeritud kassi või koera, peab volitatud veterinaararst või veterinaarjärevalve ametnik looma esimesel võimalusel uuesti vaksineerima.

[RTL 2009, 92, 1333- jõust. 18.12.2009]

(2) Marutaudi leviku vältimiseks tuleb:

1) loomapidajal tagada, et 45 päeva jooksul vaksineerimisest arvates oleks koer või kass väljapääsemist välistava aiaga piiratud alal või kinnises ruumis, kus tal ei ole kontakti teiste loomade ja inimestega;

[RT I, 28.06.2014, 60- jõust. 01.07.2014]

2) kassi või koera jalutada vaid rihma otsas, vältides kontakte teiste loomade ja inimestega.

(3) Veterinaarjärevalve ametnik peab kassi või koera pärast 45 päeva möödumist läbi vaatama ning tuvastama, kas loomal ei ilmne marutaudi tunnuseid.

[RT I, 29.03.2018, 1- jõust. 01.04.2018]

(4) Kui puretud kassil või koeral ilmnevad marutaudile iseloomulikud kliinilised tunnused, tuleb rakendada paragrahvis 13 kehtestatud tõrjemeetmeid.

(5) Kui purenud kassil või koeral marutaudi ei tuvastata, võib veterinaarjärevalve ametnik lõpetada lõikes 2 toodud looma pidamise piirangud enne 45 päeva möödumist, olles looma eelnevalt läbi vaadanud ning tuvastanud marutaudi tunnuste puudumise.

[RT I, 29.03.2018, 1- jõust. 01.04.2018]

§ 19. Meetmed vaksineerimata kassi või koera pureda saamisel marutaudihaige või -kahtlase looma poolt

(1) Kui marutaudikahtlane loom pureb kassi või koera, keda ei ole nõuetekohaselt vaksineeritud, peab veterinaarjärevalve ametnik soovitava looma hukata. Kui loomapidaja keeldub looma hukkamast, on ta kohustatud looma kuueks kuuks isoleerima veterinaarjärevalve ametniku poolt heaks kiidetud paika.

[RT I, 11.12.2019, 4- jõust. 14.12.2019]

(2) Veterinaarjärevalve ametnik teeb ettekirjutuse looma kohustuslikuks hukkamiseks, kui puretud loomal ilmnevad marutaudi kliinilised tunnused, loomapidaja ei suuda tagada looma ohutut isoleerimist või kui loomapidajat ei ole võimalik kindlaks teha. Looma nõuetekohase hukkamise korraldab veterinaarjärevalve ametnik.

[RTL 2009, 57, 830- jõust. 20.07.2009]

(3) Veterinaarjärelevalve ametnik peab looma läbi vaatama pärast kuue kuu möödumist looma isoleerimisest ning marutaudi tunnuste puudumisel lubama loom vabastada. 30 päeva enne isolatsiooni lõpetamist (viie kuu möödudes) peab veterinaarjärelevalve ametnik või volitatud veterinaararst looma vaktsineerima.
[RT I, 29.03.2018, 1- jõust. 01.04.2018]

(4) Kui purenud loomal marutaudi ei tuvastata, võib veterinaarjärelevalve ametnik lõpetada looma isolatsiooni enne kuue kuu möödumist, olles looma eelnevalt läbi vaadanud ning tuvastanud marutaudi tunnuste puudumise.
[RT I, 11.12.2019, 4- jõust. 14.12.2019]

§ 20. Meetmed põllumajanduslooma või muu kodulooma pureda saamise korral marutaudihaige või -kahtlase looma poolt

(1) Veterinaarjärelevalve ametnik peab soovutama looma hukata. Kui loomapidaja keeldub looma hukkamast, on ta kohustatud looma kuueks kuuks isoleerima veterinaarjärelevalve ametniku poolt heaks kiidetud paika.
[RT I, 11.12.2019, 4- jõust. 14.12.2019]

(2) Kitsendused kehtivad kuni nende lõpetamiseni Põllumajandus- ja Toiduameti poolt.

(3) Veterinaarjärelevalve ametnik teeb ettekirjutuse looma kohustuslikuks hukkamiseks, kui loomapidaja ei suuda tagada looma ohutut isoleerimist või kui loomapidajat ei ole võimalik kindlaks teha.
[RTL 2009, 57, 830- jõust. 20.07.2009]

(4) Kui puretud loomal ilmnevad marutaudile iseloomulikud kliinilised tunnused, tuleb rakendada kolmandas jaos sätestatud tõrjemeetmeid.

(5) Veterinaarjärelevalve ametnik vaatab looma pärast kuue kuu möödumist läbi ning marutaudi tunnuste puudumisel lubab looma isolatsioonist vabastada.
[RT I, 29.03.2018, 1- jõust. 01.04.2018]

(6) Kui purenud loomal marutaudi ei tuvastata, võib veterinaarjärelevalve ametnik lõpetada looma isolatsiooni enne kuue kuu möödumist, olles looma eelnevalt läbi vaadanud ning tuvastanud marutaudi tunnuste puudumise.
[RT I, 11.12.2019, 4- jõust. 14.12.2019]

§ 20¹. Marutaudihaige või -kahtlase loomaga kokku puutunud looma suhtes rakendatavad meetmed

Marutaudihaige või -kahtlase loomaga kokku puutunud looma suhtes käesolevas jaos sätestatud asjakohaste tõrjemeetmete rakendamise otsustab veterinaarjärelevalveametnik riskianalüüsi tulemustele tuginedes.
[RT I, 29.03.2018, 1- jõust. 01.04.2018]

§ 21. Puremisjuhtude lahendamine

Põllumajandus- ja Toiduametil on puremisjuhtude lahendamisel õigus võtta tarvitusele teisi vajalikke meetmeid olukorrast sõltuvalt.

6. jagu Desinfektsioon

§ 22. Desinfektsiooni nõuded

Marutaudis looma pidamise ruum või ase või isolatsiooniruum ja tõenäoselt viirusega saastunud esemed tuleb desinfitseerida veterinaarjärelevalve ametniku korralduste kohaselt.
[RT I, 29.03.2018, 1- jõust. 01.04.2018]

7. jagu Tegutsemisjuhised loomsete saaduste käitlemiseks

§ 23. Tegutsemisjuhised puremisjälgedega, marutaudikahtlastelt ja marutaudis loomadelt saadud liha ja piima käitlemiseks

(1) Marutaudikahtlast või marutaudis looma on keelatud tappa toiduks kasutamise eesmärgil.

(2) Puremisjälgedega looma võib tappa toiduks ilma kitsendusteta kuni seitsme päeva jooksul pärast pureda saamist.

(3) Tapamajas marutaudikahtlase looma avastamisel selle looma rümp ja siseorganid kõrvaldatakse loomse kõrvalsaadusena.

[RT I, 07.07.2011, 4- jõust. 10.07.2011]

(4) Marutaudikahtlase või marutaudis looma piima on keelatud kasutada toiduks ja söödaks ning see kõrvaldatakse loomse kõrvalsaadusena.

[RT I, 07.07.2011, 4- jõust. 10.07.2011]

(5) Kui marutaudikahtlase või marutaudis looma piim on sattunud piimatanki koos kolme või enama terve lehma piimaga, võib Põllumajandus- ja Toiduamet lubada selle piima kasutamist söödaks ja toiduks pärast marutaudi viirust hävitavat kuumtöötlust.

[RT I, 06.12.2017, 1- jõust. 01.01.2018]

(6) Marutaudi esinemise tõttu kitsenduste alla kuuluva karja tervetelt loomadelt kogutud piima võib kasutada söödaks ja toiduks ning piimatoodete valmistamiseks pärast marutaudi viirust hävitavat kuumtöötlust.